

LECȚIA 4: Creștinul contagios sau Practicarea evanghelizării ca mod de viață

„Fraților, vă reamintesc Evanghelia...
...ceea ce eu, la rândul meu, am primit:
anume că Cristos a murit pentru păcatele noastre,
potrivit Scripturilor, că a fost îngropat,
că a fost înviat a treia zi, potrivit Scripturilor,
că i S-a arătat lui Chifa și apoi celor doisprezece
și că, după aceea, li S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată,
dintre care cei mai mulți încă trăiesc, iar unii au adormit.
După aceea i S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.
Ultimului dintre toți, ca unuia născut înainte de vreme,
mi S-a arătat și mie.»
(1 Corinteni 15:3-8)

SCOP: Ca ucenicul lui Cristos să practice evanghelizarea ca mod de viață cu integritate, bucurie și eficiență

OBIECTIVE:

Înțelegerea și îmbrățișarea evangheliei
Identificarea celor mai fecevente piedici care împiedică acceptarea evangheliei
Dezvoltarea unui mod de a depăși aceste piedici
Practicarea evanghelizării ca mod de viață
Creșterea eficienței în evanghelizarea ca mod de viață

I. PRESUPOZIȚII FUNDAMENTALE (CUNOȘTINȚE)

I.1.1. Evanghelia este vestea bună

Cuvântul εὐαγγέλιον înseamnă:

a. răsplată pentru o veste bună (vezi Homer, Odisea 14, 152; Cicero, ad Att. 2, 3 și 12; 13, 40; Plutarch, Demetr. 17; Septuaginta 2 Samuel 4:10.

„Viu este DOMNUL... că pe cel care mi-a zis: «Saul este mort!», crezând că îmi aduce vești bune, l-am prins și l-am omorât la Țiklag. Aceasta a fost răsplata pentru vestea pe care mi-a adus-o.“

b. vești bune Lucian, asin. 26; Appendix, b civ. 4, 20; Plutarch; Septuaginta

„Ahimaat, fiul lui Țadok, i-a zis din nou lui Ioaab: «Orice s-ar întâmpla, lasă-mă și pe mine să alerg după cușit.» «Fiule, de ce vrei să alergi?» l-a întrebat Ioaab. «Nu sunt niște vești pentru care să fii răsplătit.»“ (LXX 2 Samuel 18:22, 25)

Cuvântul *euangelion* apare de 76 de ori în Noul Testament în limba greacă având semnificația de *veste bună*. În forma verbală *euangelizo* apare de 54 de ori în Noul Testament în greacă și înseamnă *să anunți sau să aduci vestea bună* a instaurării iminente a Împărăției lui Dumnezeu.

I.1.2. Evanghelia are însă _____ doar într-un univers iudeo-creștin sau în contextul perspectivei iudeo-creștine asupra lumii și vieții

Biblia, sau Sfânta Scriptură este cartea de căpătâi sau manualul universului iudeo-creștin. Scopul ei este ca ființa umană creată de Dumnezeu după chipul și asemănarea Lui într-o relație de familie să se reconecteze cu Dumnezeu, să își găsească scopul în viață și să trăiască o viață semnificativă și roditoare.

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul“ (Genesa 1:1)

1. Dumnezeu _____

„Astfel, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie i-a creat. Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: «Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; domniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care mișună pe pământ!»“ (Genesa 1:27-28)

2. Dumnezeu a creat ființa umană _____

„DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe Adam și l-a așezat în grădina Eden, ca să o lucreze și să o păzească. DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit lui Adam: «Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, pentru că în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit!»“ (Genesa 2:15-17)

3. Dumnezeu a creat ființa umană cu _____, dar i-a restrâns gradul de libertate

„Dar șarpele i-a zis femeii: «Nu veți muri nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu știe că, atunci când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul. Când a văzut că *rodul* pomului era bun de mâncat, plăcut la înfățișare și de dorit să facă pe cineva înțelept, femeia a luat din rodul lui și a mâncat; i-a dat și soțului ei, care era cu ea, și a mâncat și el. (Genesa 3:4-7)

Păcatul este: orice gând, atitudine, vorbă, faptă contrară voii lui Dumnezeu.

4. Prima familie a _____ să fie ca Dumnezeu dar fără Dumnezeu

„De aceea DOMNUL Dumnezeu l-a alungat pe om afară din grădina Eden, ca să muncească pământul din care a fost luat. După ce l-a alungat pe om, a pus la răsăritul grădinii Eden niște heruvimi și o sabie învăpăiată care se rotește, ca să păzească drumul spre pomul vieții.“ (Genesa 3:23-24)

5. Dumnezeu a _____ prima familie din Eden

„De aceea, așa cum păcatul a intrat în lume printr-un singur om, iar prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut la toți oamenii, prin aceasta toți au păcătuit.“ (Romani 5:12)

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.“ (Romani 3:23)

„Fiindcă plata păcatului este moartea...” (Romani 6:23)

6. Păcatul lui Adam și al Evei a cauzat _____ de Dumnezeu și _____

„Căci și Cristos a suferit o dată pentru totdeauna pentru păcate – El, Cel Drept, pentru cei nedreți – ca să vă aducă la Dumnezeu. El a fost dat la moarte în trup, dar a fost făcut viu prin Duhul” (1 Petru 3:18)

„Însă Dumnezeu Și-a dovedit dragostea față de noi prin faptul că, în timp ce noi eram păcătoși, Cristos a murit pentru noi.“ (Romani 5:8)

„Deci, așa cum printr-o singură greșală a venit o condamnare pentru toți oamenii, tot astfel, printr-un singur act drept a venit o îndreptățire pentru toți oamenii, care duce la viață. Căci așa cum, prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot astfel, prin ascultarea Unuia Singur, cei mulți vor fi făcuți dreți.“ (Romani 5:18-19)

„...darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23 b)

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2:8-9)

„El ne-a scăpat de sub autoritatea întinericului și ne-a adus în Împărăția Fiului Său iubit, în Care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.“ (Coloseni 1:13-14)

7. Credința în moartea _____ a lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu face posibilă justificarea noastră și împăcarea cu Dumnezeu

„El a murit pentru toți, pentru ca cei vii să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel Ce a murit și a fost înviat pentru ei.” (2 Cor 5:15)

„Apoi le-a zis: «Duceți-vă în toată lumea și vestiți Evanghelia la orice făptură!»“ (Marcu 16:15)

8. În timp ce mântuirea este prin har, prin credință, _____ omului vizează împlinirea scopului lui Dumnezeu cu întreaga creație nu doar eliberarea omului de consecințele păcatului.

Perspectiva iudeo-creștină asupra lumii și vieții stipulează că, universul real care există astăzi și care nu este veșnic, a apărut la un moment dat din nimic, dar ca

efort al intervenției creatoare a unui Dumnezeu _____, infinit, perfect, sfânt și iubitor care a creat universul cu un scop și ființa umană după chipul și asemănarea Sa.

1.1.2.1. Identifică patru elemente esențiale care compun evanghelia?

1.1.2.2. Ce ne învață următoarele versete despre evanghelie?

„Vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia vestită de mine nu este de origine umană“
(Galateni 1:1)

„Pavel, rob al lui Cristos Isus, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru Evanghelia lui Dumnezeu, pe care El o promisese mai dinainte prin profeții Săi în Sfintele Scripturi (Romani 1:1-2)

„Iar Scriptura, care a prevăzut că Dumnezeu va îndreptăți neamurile prin credință, i-a vestit mai dinainte lui Avraam evanghelia: «Prin tine vor fi binecuvântate toate neamurile.»“ (Galateni 3:8)

„În El, de asemenea, ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre...“
(Efeseni 1:13)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelie, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede – întâi a iudeului, apoi a grecului –, deoarece în ea este descoperită o dreptate oferită de Dumnezeu, care vine din credință și care duce la credință...“ (Romani 1:16-17)

„Evanghelia lui Dumnezeu... se referă la Fiul Său – născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește Duhul sfințeniei, dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea dintre cei morți (Romani 1:3-4)

1.1.3. Care este scopul vestirii evangheliei?

„Și nouă ne-a fost vestită Evanghelia ca și lor, dar lor, cuvântul pe care l-au auzit nu le-a fost de nici un folos, pentru că cei care l-au auzit nu l-au unit cu credința...“
(Evrei 4:2)

„În El, de asemenea, ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre. În El ați și crezut și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt pe Care L-a promis“ (Efeseni 1:13)

„Noi vă vestim Evanghelia ca să vă întoarceți de la aceste lucruri nefolositoare la Dumnezeu cel viu, Care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!“ (Fapte 14:15)

„El zicea: «S-a împlinit vremea! Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie!»“ (Marcu 1:15)

„Căci oricine vrea să-și salveze viața, o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, o va salva“ (Marcu 8:35)

„Chiar dacă ați avea zece mii de călăuze în Cristos, totuși nu aveți mai mulți părinți, pentru că eu v-am născut în Cristos Isus, prin Evanghelie.“ (1 Corinteni 4:15)

1.1.5. Ce a fost determinant în convertirea ta?

1.1.6. Ce te-ar putea motiva să împărtășești altora evanghelia?

1.2. Evanghelizarea ca mod de viață este efectul combinat al _____, _____ și _____ evangheliei

1.2.1. Bazat pe versetele de mai jos, care este misiunea apostolilor, a bisericii și a ucenicului lui Cristos? Explică!

„Prin urmare, în timp ce mergeți (duceți-vă și) faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!“ (Matei 28:19-20)

1.2.2. Ce ar trebui să facă un ucenic al lui Isus Cristos și întreaga Lui biserică pentru a-și putea duce la îndeplinire misiunea?

„A venit la ceea ce era a Lui, dar ai Săi nu L-au primit.... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl” (Ioan 1:10, 14)

1.2.3. Care sunt ingredientele care conturează misiunea Bisericii și descriu întruparea evangheliei în vederea facilitării întâlnirii oamenilor cu Dumnezeu, conform versetelor de mai jos?

_____ (comportamentul nonverbal):

„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?! Nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.” (Matei 5:13)

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și nimeni nu aprinde un felinar ca să-l pună sub un oboroc, ci îl pune pe un suport și astfel el luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri.” (Matei 14-16)

„Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.” (2 Corinteni 3:2-3)

Dr. Albert Mehrabian, autorul cărții *Silent Messages* (1971), în urma unor serii de studii în domeniul comunicării neverbale a constatat că 7% din orice mesaj este transmis prin cuvinte, 38% prin intermediul anumitor elemente vocale și 55% prin intermediu elementelor nevocale (expresia feței, gesturi, postură, etc). Dacă scădem 7% corespunzător conținutului for vocal efectiv înseamnă că 93% din întreaga noastră comunicare este neverbală.

_____ (vestirea evangheliei):

„Așadar, cum Îl vor chema pe Cel în Care n-au crezut? Și cum vor crede în Cel despre Care n-au auzit? Și cum vor auzi, fără ca cineva să le predice? Și cum să predice, dacă nu sunt trimiși?...” Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos” (Romani 10:14-15, 17)

„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și vestiți Evanghelia la orice făptură! Cel care va crede și va fi botezat, va fi mântuit, dar cel care nu va crede, va fi condamnat.” (Marcu 16:15-16)

_____:

1.2.4. Care este responsabilitatea creștinului față de persoana care nu a primit evanghelia conform versetelor de mai jos?

„Și Agripa a zis lui Pavel: „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!” „Fie curând, fie târziu”, a răspuns Pavel, „să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să fiți așa cum sunt eu, afară de lanțurile acestea.” (Fapte 26:28-29).

„Așadar, cunoscând frica de Domnul, încercăm să-i convingem pe oameni. Noi suntem pe deplin cunoscuți de către Dumnezeu și sper că, de asemenea, suntem cunoscuți și conștiințelor voastre.” (2 Corinteni 5:11)

1.2.5. Care este responsabilitatea creștinului față de persoana care a fost expusă la evanghelie și a acceptat-o, conform versetelor de mai jos?

_____:

„Prin urmare, în timp ce mergeți (duceți-vă și) faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!” (Matei 28:19-20)

1.2.6. Explică pe scurt îndemnul lui Francis d'Assisi, în cazul în care următoarele cuvinte îi aparțin lui: „Predică evanghelia și dacă este necesar folosește și cuvinte!” și al lui Robert M Hartman din piesa: „Văzut dar nu auzit” cântată de „Petra”:

„Prea multă vorbă și prea puțină trăire
Uneori copiii lui Dumnezeu ar trebui să fie văzuți și nu auziți.” | x 2

I.3. Tratarea _____ de bază împotriva credinței creștine

După cum bine zice proverbul, „inima nu se poate bucura de ceea ce mintea nu poate înțelege,” bucuria mântuirii noastre poate adesea fi umbrată de limitările cunoașterii și înțelegerii umane.

Chiar dacă puțini dintre noi au trăit în perioada comunistă guvernată de regimul totalitar, opresiv și ateist, majoritatea dintre noi trăim zilnic într-un mediu din ce în ce mai ostil perspectivei iudeo-creștine asupra lumii și vieții. Chiar dacă suntem înconjurați de un număr neglijabil de atei activiști, majoritatea celor din jurul nostru trăiesc consecvent ca și când nu ar exista Dumnezeu și ca și când preocuparea pentru Dumnezeu ar fi caracteristică ființelor umane cu disabilități intelectuale neîndoielnice. Chiar dacă majoritatea persoanelor intervievate la întâmplare la oraș sau la sat cred în existența lui Dumnezeu, numai Dumnezeu știe ce culoare are Dumnezeul lor.

Acest fapt se datorează influenței nocive a adversarului, care încă de la început a amăgit omenirea cu evanghelia șarpelui (veți fi ca Dumnezeu, dar fără Dumnezeu); realității păcatului originar și a impactului neascultării de Dumnezeu, a primei familii, asupra posibilității cunoașterii lui Dumnezeu; ambiției ființei umane de a-și gestiona independentă destinul și a nevoii ei de a-și păstra și justifica independența decizională, discreditându-și Creatorul; tendinței societății umane de a cultiva împărăția omului pe speța Împărăției lui Dumnezeu și propagandei evoluționiste anti-teiste de orice formă ar fi ea.

Nu este deci de mirare faptul că orice persoană confruntată cu alegera traseului în viață și a destinului final întâmpină cu o serie de bariere în calea îmbrățișării (înțelegerii și acceptării) perspectivei iudeo-creștine asupra lumii și vieții și în calea trăirii unei vieți împlinite și fericite.

I.3.1. Perspectiva iudeo-creștină asupra lumii și vieții răspunde cu un _____ întrebării: Există Dumnezeu?

Prima și cea mai importantă barieră în calea mântuirii și a bucuriei mântuirii vizează posibilitatea și probabilitatea existenței lui Dumnezeu. La această întrebare există doar trei răspunsuri posibile: „Da”, „Nu” și „Nu știu”.

În vara anului 1987, împreună cu Rich Millhouse, un misionar american care lucra în România cu organizația studentească Campus Crusade for Christ, am organizat o tabără de instruire în evanghelizare de inițiativă pentru câțiva lideri ai mișcărilor studentești și evanghelistice din România. Cultivarea unei relații zilnice cu Dumnezeu prin citirea Bibliei și rugăciune, dis de dimineață, era urmată de studiu biblic inductiv și de o sesiune apologetică în care, pornind de la cartea lui Kenneth Boa Bucuros de întrebare tratam o serie de bariere în calea evangheliei. La scurt timp ieșeam individual sau câte doi pe plajă în căutarea oamenilor de pe plajă disponibili să interacționeze cu necunoscuți.

Într-una din zile, am poposit lângă o familie de intelectuali, soțul fiind profesor universitar. Nici nu am reușit să mă prezint până când domnul profesor, undeva între 45-50 de ani mi-o și taie scurt, spunând că este ateu. Folosind strategia lui

Kenneth Boa, am desenat un cerc pe nisip și i-am invitat să intre cu mine într-un mic joc de cunoaștere. Să presupunem că acest cerc semnifică tot ce se poate cunoaște, le-am zis eu. Vă rog să îmi arătați cât credeți dumneavoastră că știți din tot ce se poate cunoaște. S-a uitat la mine puțin surprins și, după câteva schimburi de opinii a marcat întreaga sferă a cunoașterii dânsului printr-un punct. Întrebarea lui Boa a venit necruțător: Credeți că ar fi posibil ca Dumnezeu să existe în afara sferei dumneavoastră de cunoaștere? Răspunsul dânsului m-a uimit: Bineînțeles... La urma urmei, este illogic să fii ateu, a spus dânsul... Ar trebui să cunoști tot ce se poate cunoaște ca să spui cu certitudine că nu există Dumnezeu, spune Kenneth Boa. Cul alte cuvinte, ar trebui să fii Dumnezeu ca să poți spune cu certitudine că nu există Dumnezeu. În acest moment, singura opțiune legitimă a unui intelectual onest este: Nu știu.

În cazul în care te preocupă problema argumentării existenței lui Dumnezeu, te rog să accesezi rezumatul capitolului 2 al cărții lui Kenneth Boa.

I.3.2. Cel mai _____ scenariu la dilema existenței: „Dacă astăzi există «ceva», «ceva» este veșnic, sau ceva care nu este veșnic a apărut din nimic”

O altă barieră importantă în calea acceptării evangheliei este lansată de data asta din domeniul fizicii și vizează existența universului și a ființei umane. Nici această barieră nu este însă insurmontabilă, în ciuda limitărilor științei, filosofiei și religiei.

Unii dintre noi ne-am familiarizat deja cu concluzia că există două, ba trei, variante posibile la invitația la a completa sintagma: „Dacă astăzi există «ceva», ...”

Prima variantă propusă de perspectiva orientală asupra lumii și vieții nu se califică logic și semantic deoarece susține că realitatea este o iluzie.

„Această lume este un joc de culori și sunete. Acest univers senzorial este un joc al anxietății/nevilor. Este un spectacol fals susținut de jongleria lui Maya: minte și anxietate/nevi”.

În timp ce mintea orientală încearcă să justifice din ce în ce mai fascinant și mai bizar teoria conform căreia existența este o iluzie, realitatea înconjurătoare nu ne mai permite luxul îmbrățișării acestei variante nici măcar în Mumbai, dacă suntem nevoiți să traversăm chiar și cea mai puțin aglomerată intersecție rutieră de teama ca nu cumva să fim striviți din lateral de vreo iluzie sau două.

Atât predicțiile științifice, cum ar fi apariția cometei Halley la fiecare 75-76 de ani, realitate observată inițial de către astronomii evrei ai primului secol și înregistrată în Talmud), cât și profețiile religioase din spațiul iudaic, cum ar fi doar opt din cele peste 300 de profeții care prezic apariția lui Mesia, profeții pe care Isus din Nazaret nu avea cum să le regizeze descalifică fără drept de apel efortul real al minții copleșite de anxietatea provocată de jongleriile lui Maya.

Cea de-a doua opțiune posibilă în încercarea de a fianliza cu sens sintagma „Dacă astăzi există «ceva»...”, postulează existența a „ceva” care nu este veșnic, ci a apărut la un moment dat din nimic, fără nici o intervenție exterioară pre-existentă.

Această posibilitate logică se dovedește a fi improbabilă, fiind descalificată logic până și de naivitatea copilului care depășește faza legendară a dezvoltării sale în care credea că ar putea face ceva din nimic, deoarece a învățat din scurta sa istorie că „din nimic, nimic apare.“

A treia opțiune posibilă în încercarea de a da sens sintagmei „Dacă astăzi există «ceva»...” este împachetată atât în varianta științifică, cât și în cea religioasă. „Dacă astăzi există «ceva»”..., spun ambele perspective, „ceva“ este veșnic. În timp ce ateismul antic stipulează existența veșnică a materiei, masei, energiei, limitându-și astfel credibilitatea, perspectiva iudeo-creștină asupra lumii și vieții stipulează încă de la începuturi existența unui Dumnezeu Personal veșnic infinit și perfect, cauza necesară și suficientă a existenței universului și a existenței ființei umane.

Într-un eseu fascinant în care se juca cu Întrebarea: „De ce există ceva mai degrabă decât nimic?” John Horgan afirmă pe site-ul *Omul de știință american*:

Știința ne-a spus multe despre lumea noastră! Acum înțelegem mai mult sau mai puțin din ce este făcută realitatea și ce forțe trag și împing existența încoace și încolo. Oamenii de știință au construit, de asemenea, narațiuni plauzibile fundamentate empiric despre istoria cosmosului și a vieții pe pământ. În momentul în care oamenii de știință insistă însă că au rezolvat sau vor rezolva curând toate misterele, inclusiv cel mai mare dintre toate misterele, ei fac o mare defavoare științei; deoarece reflectă imaginile fundamentalistilor religioși pe care îi disprețuiesc. Comte a greșit când a definit modul în care este limitată știința, însă nu a greșit afirmând că este limitată.

Având în vedere realitatea aparentă, nevoia ființei umane de scop, sens, semnificație și valoare, perspectiva științifică asupra începuturilor universului, legile logicii și observațiile de milenii ale ființei umane conform cărora cauza este întotdeauna superioară efectului, putem concluziona cu o destul de mare probabilitate că universul înconjurător este real, nu iluzoriu, că universul a apărut la un moment dat, din nimic, prin intervenția unui Creator Personal, infinit și perfect.

Deoarece, dacă Dumnezeu iudeo-creștin revelat în istorie prin Isus Cristos există, existența capătă sens, semnificație și valoare.

„Recunosc,” spune Bonaparte, „natura existenței lui Cristos este tainică; acest mister împlinește însă așteptările umane. Respinge-o și lumea devine o ghicitoare inexplicabilă; crede-o și istoria rasei noastre devine explicabilă.“

1.3.2.1. Care sunt trei dintre cele mai des întâlnite întrebări legate de credința creștină?

1.3.2.2. Care ar fi câteva motive pentru care pun oamenii aceste întrebări?

1.3.2.3. Ce răspunsuri ai la aceste întrebări?

D. DEPRINDERI CURCIALE (ABILITĂȚI)

D.1. Creștinul contagios împărtășește _____ evanghelia și cu cei din afara sferei lui de relaționare

Am crescut într-o familie de credincioși baptiști și, în ciuda faptului că am trăit cea mai mare parte a vieții mele într-o țară comunistă în care se propovăduia ateismul științific, nu m-am îndoit niciodată de existența lui Dumnezeu. De mic am frecventat biserica baptistă nr. 2 din Oradea (azi Emanuel) și eram convins că toată lumea știe unde se află biserica Baptistă și că are acces la evanghelie, doar să vrea să o asculte. În a doua parte a anilor 70, după ce evanghelistul Olah Liviu a devenit pastorul bisericii mele, rata convertirilor a crescut atât de mult încât numărul candidaților la un singur botez a depășit 250 de persoane. Deși știam că misiunea bisericii era proclamarea evangheliei, nu înțelegeam ce rost avea să împărtășim evanghelia cu oamenii necunoscuți, mai ales pe stradă. Nu la mult timp după ce am venit în Timișoara la facultate s-a întâmplat însă cu mine ceva care a făcut să-mi sară o bună parte a siguranțelor baptiste.

Corky, unul din misionarii americani care lucrau cu organizația CCC m-a provocat să ies împreună cu el la evanghelizare agresivă, cum îi spuneam noi pe atunci. Am ieșit împreună în complexul studentesc și vrând nevrând am fost nevoit să îl traduc în încercarea lui de a comunica evanghelia cu studenți necunoscuți. Timp de câteva ore, fără să fim prinși de patrurile de miliție echipate cu AKM-uri amplasate la fiecare colț de stradă, am abordat vreo zece studenți, încercând să vorbim cu ei despre Dumnezeu, Isus Cristos, evanghelie, etc. Unii dintre ei erau speriați, alții grăbiți, alții interesați, dar suficient de prudenți ca să evite flagrantul, având în vedere că în acea perioadă era ilegal să socializezi cu potențialii spioni occidentali.

După o vreme, am început ce mă rog lui Dumnezeu să mă izbăvească de misonarul zelos și răspunsul nu a întârziat să apară. La un moment dat, Corky sugerează să mergem spre casă (în sunetul osanalelor mele amortizate de vântul primăvărat.) În drum spre casă, în timp ce intrăm pe Pârvan, de pe Aleea studenților, trece pe lângă noi un biciclist în viteză și prietenul meu de acum, misionarul, îmi zice: Hai să-l abordăm pe biciclist... Direcția era bună, viteza nu mai conta, așa că amândoi am luat-o la fugă pe urmele lui. Biciclistul se oprește brusc, trage pe dreapta și prietenul meu începe să îi împărtășească evanghelia. De când sunt, spune biciclistul, pe voi vă așteptam! În acel moment am înțeles, pentru prima oară, că există oameni care îl caută pe Isus Cristos și care nu știu unde se află bisericile noastre.

După cum poate că ai observat în exemplul de mai sus, majoritatea covârșitoare a persoanelor abordate de noi în complexul studentesc nu au fost deschise să audă evanghelia. Care să fie motivele și ce ne învață însă atât exemplul de mai sus cât și următorul verset despre șeceriș?

„Reamintiți-vă: cine seamănă puțin va secera puțin, iar cine seamănă mult va secera mult.“ (2 Corinteni 9:6)

D.1.1. Pornind de la versetele de mai jos, identifică principalele motive pentru care oamenii nu împărtășesc evanghelia.

„Iar dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce pier, ale căror minți necredincioase le-a orbit dumnezeul acestui veac, ca să nu strălucească lumina Evangheliei slavei lui Cristos, Care este chipul lui Dumnezeu.“ (2 Corinteni 4:3-4)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelie, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede...“ (Romani 1:16)

D.1.2. Ce te împiedică pe tine să împărtășești evanghelia?

D.1.3. Ce oportunități ai avut în ultimele 30 de zile (în ultima vreme) de a prezenta evanghelia și cum le-ai fructificat?

D.1.4. În săptămânile următoare inițiază, împreună cu liderul tău, cel puțin trei întâlniri evanghelistice cu prieteni, cunoscuți și sau necunoscuți cu scopul de a le împărtăși evanghelia. Descrie în următoarele rânduri experiența ta și ce ai învățat din ea.

C. EFECT REMARCABIL (SCHIMBAREA CARACTERULUI)

C.1. Pe o scară de la 0 la 10 te rog să indici intensitatea pasiunii tale pentru Cristos.
Ce te face să simți încântare față de El?

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

C.2. Pe o scară de la 0 la 10 te rog să indici intensitatea compasiunii tale pentru cei pierduți? Ce te ajută să o dezvolti?

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

C.3. Pe o scară de la 0 la 10 te rog să cât de perseverent ești în evanghelizare.
Explică!

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

BIBLIOGRAFIE:

Blomfield, Charles James și Samuel Taylor Coleridge. 1853. *History of Greek and Roman philosophy and science*

Boa, Ken & Larry Moody. 1995. *I'm Glad You Asked: In-Depth Answers to Difficult Questions about Christianity*.

Mehrabian, Albert. 1971. *Silent Messages* (prima ed.). Belmont, CA: Wadsworth

Nüesch, Hanspeter. 2000. *Să învățăm să vorbim despre credință: Răspunsuri date unor întrebări frecvente*. Timișoara: Impact Media.

<http://biblehub.com/greek/2098.htm>. internet, accesat luni, 28 martie, 2016

http://sivanandaonline.org/public_html/?cmd=displaysection§ion_id=795.
internet, accesat luni, 28 martie, 2016

<http://blogs.scientificamerican.com/cross-check/science-will-never-explain-why-theres-something-rather-than-nothing/> internet, accesat luni, 28 martie, 2016